

# РЕШЕНИЕ

№ 1108

гр. София, 22.02.2022 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова**  
**ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова**  
**Елеонора Попова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **11687** по описа за **2021** година докладвано от съдия Елеонора Попова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Централно управление на Национална агенция по приходите, против Решение от 22.10.2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, НО, 20-ти състав по НАХД № 4239/2021 г., с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 474065-F485384/30.10.2019г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция по приходите /ЦУ на НАП/, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДДС на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000 лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ.

Решението се обжалва, като неправилно и незаконосъобразно, постановено в противоречие с материалния закон. Подробни съображения в тази насока са изложени в депозираната жалба. Излагат се доводи, че СРС е следвало да измени НП до законоустановения минимум по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се представлява. В писмени бележки иска от съда да отмени обжалваното решение и да постанови ново, с което да потвърди НП. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът– [фирма], редовно уведомен не изпраща процесуален представител.

Софийска градска прокуратура, чрез прокурор К. излага становище за основателност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, X-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира решението за валидно, допустимо, но неправилно.

СРС е приел за установено от фактическа страна, че на 28.03.2019 г. в 16:18 ч., в търговски обект магазин, находящ се в [населено място], [улица], с въведено в експлоатация и включено в работен режим фискално устройство „Д." FP 550-05 DV с ИН на ФУ DT426413 и ФП 02692560, притежаващо опциите „служебно въведени" и „служебно изведени" суми, при касова наличност на паричните средства от фискалното устройство за 28.03.2019 г. - 1438,47 лева и служебно въведени пари в касата - 100 лева /видно от отпечатан при проверката дневен финансов отчет №0285757/28.03.2019 г./, фактическата наличност в касата /от преброените банкноти и монети и изготвения опис на парите/ е 340,32 лева, т.е. има разлика от 1 098,15 лева, представляваща извеждане на пари от касата, извън случаите на продажби, неотразено на ФУ чрез опцията „служебно изведени" суми, което неотразяване на настъпилата разлика във фискалната памет на ФУ, не води до неотразяване на приходи от продажба.

За това нарушение е издаден АУАН № F485384 от 09.05.2019 г.,а в въз основа на него и НП за нарушение на чл. 33,ал. 1 от Наредба №Н-18/13.12.2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажбите в търговските обекти, чрез фискални устройства, във връзка с чл.118,ал.4 от ЗДДС, поради което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС е наложена имуществена санкция в размер на 3 000 лв.

Районният съд е изпълнил задължението си да събере всички относими, допустими и необходими доказателства за установяване на релевантните по делото факти. Приел е от правна страна, че от доказателствата по делото категорично се установява, че формално от обективна страна жалбоподателят [фирма] е извършил описаното административно нарушение, тъй като сумата от 1098.15 лв. /явяваща се разликата между касовата наличност на паричните средства от фискалното устройство- 1 438.47 лв. и служебно въведени пари в касата- 100лв., и фактическата наличност в касата- 340.32 лв./, от извеждане на пари от касата извън случаите на продажби, не е отразено на ФУ чрез операцията „служебно изведени суми“. Намерил е обаче, че при издаването на НП са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до неговата отмяна, а именно административнонаказващият орган не е приложил правилно ЗДДС и е нарушил, като не е изпълнил санкционната разпоредба на чл.185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС, на което основание е наложил имуществена санкция в размер на 3 000лв., доколкото според изречение 2 от чл.185, ал.2 ЗДДС „когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал.1“, което изрично е записано в НП, като в тази хипотеза санкцията е в размер от 500лв. до 2000 лв.

Касационният съд намира, че като е отменил на това основание посоченото наказателно постановление СРС е постановил неправилен съдебен акт.

На първо място, както е приел и районния съд, правилно АНО в наказателното постановление е посочил нарушената правна норма– по чл.33, ал.1 от Наредба №Н-18/2006г. на МФ. Правилно е посочена и санкционната норма по чл.185, ал.2, вр.

ал.1 ЗДДС. Неправилно обаче административнонаказващият орган е определил размера на санкцията 3 000лв.

Съгласно административнонаказателната разпоредба на чл.185, ал.2 ЗДДС извън случаите по ал. 1 на лице, което извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 или на нормативен акт по неговото прилагане, се налага глоба - за физическите лица, които не са търговци, в размер от 300 до 1000 лв., или имуществена санкция - за юридическите лица и едноличните търговци, в размер от 3000 до 10 000 лв. Когато нарушението не води до неотразяване на приходи, се налагат санкциите по ал. 1. Съгласно ал.1, към която норма препраща законодателя, предвид приетото за установено, че нарушението не води до неотразяване на приходи, имуществената санкция- за юридическите лица и едноличните търговци е в размер от 500 до 2000 лв. Т.е. в случая наказващият орган е посочил привилегирвания състав на чл.185, ал.2, вр. ал.1 ЗДДС, но не е наложил санкция над предвидения диапазон.

В правомощията на съда по чл. 63 ал. 1 от ЗАНН и съгласно чл. 337, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 84 ЗАНН е да измени наказателното постановление, включително и да го преквалифицира по по-леко наказуем състав, ако счита че са налице предпоставките за това. В този смисъл са и мотивите на Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на Върховния административен съд.

Във връзка със задължението си да реши делото по същество, като взе предвид изложеното по- горе относно правомощията на районния, както и с оглед тези на касационния съд, и като приема, че в административно-наказателното производство не са допуснати процесуални нарушения при съставянето на АУАН и при издаването на НП, настоящия съд намира, че следва обжалваното решение на СРС да бъде отменено, а НП да бъде изменено, като намали наложената с него имуществена санкция от 3 000 лв. на 500 лв.

При този изход на спора и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в полза на касатора следва да бъдат присъдени разноски в размер на 80 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X касационен състав

### Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 22.10.2021 г. на Софийски районен съд, НО, 20-ти състав по НАХД № 4239/2021 г. и вместо него постановява:

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 474065-F485384/30.10.2019 г., издадено от Началник на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в Централно управление на Национална агенция по приходите, с което на основание чл. 185, ал. 2, вр. ал.1 от ЗДДС на [фирма] е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 3 000лв. за нарушение на чл. 33, ал. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. на МФ, като намалява размера на наложената имуществена санкция на 500 /петстотин/ лева.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: